

LATVAS

No, 32. Metai V

Rugp. (Aug.) 8, 1925

BTSR valst.
respublikinē
bibliotēka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

Bernaičių Kolegijos Remėjų Fondas

ARIJONŲ Kongregacija rupinasi įkurti Amerikoje Kolegiją bernaičiams. Tam tikslui sudaromas fondas, Visi kurie įneša į Kolegijos Fondą, kad ir mažiausią auką, vadinasi Kolegijos Remėjais.

Kokių Remėjų Esama?

1. Kolegijos Remėjai gali būti vienkartiniai, nuolatiniai, amžinieji ir garbės.
2. Vienkartiniais rėmėjais skaitosi tie asmenys, kurie teikia vieną kartą kokią nedidelę auką Kolegijos naudai, *nuolatiniais* — kurie kasmet įneša auką \$3 į metus; *amžiniais* — kurie aukoja Kolegijai \$50.00 iš karto arba dalimis per trumpą laiką; *garbės rėmėjais* — kurie įneša iš karto \$100 arba daug pasidarbuoja Kolegijos naudai, tai yra, suranda arba 10 garbės remėjų, arba 20 amžinųjų remėjų, arba 50 nuolatinųjų remėjų.

Ką Remėjai Gauna?

1. Visi Kolegijos remėjai, kad ir mažiausią auką davusieji, gauna šitokią dovaną: už visus laikomos metuose dvejų šv. Mišios: Sekminių dienoje ir šv. Panelės Nekalto Prasidėjimo šventėje (gruodžio 8 d.).

2. Be to, remėjai nuolatinieji, amžinieji ir garbės — gauna *veltui savaitinį laikraštį "Lai-vą,"* o jiems mirus, už kiekvieno sielą laikomos *dvejų šv. Mišios.*

3. Pagaliaus garbės remėjai be minėtų privilegijų, skiriamų nuolatiniais ir amžiniams remėjams, gauna garbės pažymėjimą.

Kaip Prisidėti prie Remėjų?

1. Prie Kolegijos Remėjų galima prisidėti tveriant vietoje koki remėjų būrelį arba skyrių, ar tiesiog įsirašant į remėjų sąrašą per Centrą.

2. Įsirašyti reikia šitaip: Išpirkti "money orderi," parašyti trumpą laiškėlį, pranešant, kad tie pinigai skiriami Kolegijos Fondan, kas juos suaukokoje ir kur tie aukotojai gyvena, tai yra, reikia pridėti savo ir jų adresus.

Visa tai įdėti į voką, užlipinti ir pasiųsti šiuo adresu:

REV. V. KULIKAUSKAS, (Remėjų Centras),
2334 SO. OAKLEY AVENUE,
CHICAGO, ILLINOIS

L a i v a s

No. 32 Savaitinis Lietuvių Rymo Kat. Laikraštis 1925 m.

Sveikinant Vienybės Kongresą.

Amerikos lietuvių išeivijai išsklaidytai po plačią šią šalį, gyvenančiai tarp kitatikių ir kitataučių, nuolat gręsia pavojus ir tikėjimo nustoti ir tautybę prarasti. Tik visiems susiburus į vienybę galime tam pavojui užkirsti kelią, nes tik vienybėje galybė.

Dėkui Dievui, mes lietuviai čia Amerikoje turime tokią vienybės organizaciją. Yra tai A. L. R. K. Federacija, kuri jungia visos Amerikos lietuvius katalikus į galingą vienybę ir duoda jiems galimybės drąsiai kovoti su grėsiąsiais mūsų brangiam tikėjimui ir tautybei pavojais.

Štai, ši mūsų vienybės reiškėja Federacija, rugpiučio 11-13 dienomis laiko savo metinį Kongresą Philadelphijoje, Pa. Į šį Kongresą, kuris yra XV iš eilės, suvažiuos iš visų Amerikos kraštų rinktiniai atstovai, kad bendrai apsvarsčius opiausius mūsų išeivių reikalus.

O tie svarbiausi reikalai yra tai mūsų tikėjimo gynimas ir tautybės palaikymas.

Šiandien ne tik iš pusės visokių klaidatikių fanatikų varoma akcija prieš

katalikybę, bet ir mūsų lietuvių tarpe keliama baisi kova prieš tikėjimą. Visokio plauko laisvamaniai paskutiniaisiais laikais šaukia savo sėbrus sudaryti bendrą frontą. Prieš ką? Be abejo prieš katalikus, prieš katalikų akciją Lietuvoje ir čia Amerikoje.

Tad mūsų katalikų pareiga užkirsti kelią bedievybės pastangomis palaužti išeivijoje tikėjimą. "Kova su bedievybe!" — tai turėtų būti pirmas Federacijos obalsis.

Ne mažesnis pavojus eina mūsų išeivijai ir tautybės atžvilgiu. Čia reikia visiems labai susirupinti plintančiu mūsų tarpe ištautėjimu ir ieškoti priemonių jam sustabdyti.

Šitie du reikalai ir privalėtų būti ta ašimi, apie kurią suksis visas šių metų Federacijos Kongreso darbas. Tinkamų priemonių ieškoti tiems dviem reikalams aprupinti — štai svarbiausias Federacijos Kongreso uždavinys.

Sveikindami tad mūsų vienybės Kongresą, linkime, kad jo darbas būtų vaisingas ir atneštų naudą mūsų katalikiškajai išeivijai Amerikoje.

X SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

KORINT. 12, 2-11.

BROLIAI, žinote, kad budami pagonys, eidavote pas nebylius stabus, kaip buvote vedami. Todėl aš jums pareiškiu, kad nėvienas, kurs kalba Dievo Dvasioje, nesako: Prakeikimas Jėzui; ir nėvienas negali pasakyti: Viešpats Jėzus, kaip tik šventojoje Dvasioje. Dovanos, tiesa, yra įvairios, bet ta pati Dvasia. Patarnavimai yra įvairūs, bet tas pats Viešpats. Veikimai yra įvairūs, bet tas pats yra Dievas, kurs visa visuose daro. Kiekvienam duodama Dvasios apreiškimas, kad būtų iš to naudos. Vienam Dvasios suteikiama išminties kalba, kitam tos pačios Dvasios žinojimo kalba; kitam tos pačios Dvasios tikėjimas, kitam tos vienos Dvasios gydymo dovana; kitam stebuklų darymas, kitam pranašystė, kitam dvasių atskyrimas, kitam įvairios kalbos, kitam kalbų aiškinimas. Visa gi tai daro viena ir ta pati Dvasia, dalindama kiekvienam, kaip ji nori.

E v a n g e l i j a .

LUKO 18, 9-14.

ANUO metu Jėzus pasakė kaikiuriems, kurie patys savimi pasitikėjo teisus esą ir kitus niekino šita prilyginimą. Du žmogų atėjo į bažnyčia melstis; vienas buvo parisiejus, kitas muitininkas. Parisiejus stovėdamas taip pats vienas meldėsi: Dėkoju tau, Dieve, kad aš ne toks, kaip kiti žmonės plėšikai, neteisūs, svetimoteriai, taippat ir kaip šitas muitininkas. Aš pasninkauju du kartu savaitėje, duodu dešimtinės viso, ką turiu. Muitininkas atstu stovėdamas, nedrįso nė akių pakelti į dangų, tik mušėsi į krutinę ir sakė: Dieve, buk gailestingas man nusidėjėliui. Sakau jums: šitas nuėjo į savo namus nu teisintas, anas ne. Nes kiekvienas, kurs save aukština, bus pažemintas, ir kas save žemina bus paaukštintas.

Prof. Pr. Bučys.

Gyvybės Pradžia.

Erelis, kaip kiekvienas paukštis, tegema tik iš kiaušinio, o tas kiaušinis vėl neatsiranda kitaip, kaip erelio pataitės padėtas. Kas buvo pirma, ar erelis, ar jo kiaušiniai?

Ėmus liutą, nededantį kiaušinį, arba žmogų, dalykas nei kiek nesikeičia. Vis lieka klausimas, kas buvo pirmutinis, ar užaugęs gyvas daiktas, galįs gimdyti mažus, ar mažas, tegalįs atsirasti tik iš užaugusio.

Vienaip atsakius, priešinasi aiškiai žinomas gamtos dėsniis, kad nei vienas gyvas daiktas nepradeda būti užaugęs,

bet pirma buvo mažas.

Antraip atsakius, priešinasi gamtos dėsniis, kad visi maži gyvi daiktai neatsiranda kitaip, kaip iš tėvų, o tėvai negimdo, kol neužauga.

Gyvybė ant žemės nėra amžina.

Butų labai paranku, jei galėtume pasakyti, kad žemė yra amžina ir kad ant jos amžinai buvo ir didelių ir mažų gyvų daiktų.

Bet kaip tik to negalime sakyti. Žemė kītados, labai senai, visa buvo taip karšta, kad visi daiktai joje buvo skysti, kaip vanduo; o platina netampa

skysta be karščio 1772 laipsnių Celsijaus arba 3220 Farenheito. Mokslininkai spėja, kad žemė, kol buvo jauna, turėjo apie 10 tukstančių laipsnių karščio, arba net daugiau.

Tokio didelio karščio nepakelia nei vienas gyvas daiktas. Iki šiol dar nesurasta gyvo daikto galinčio atkelti karštį 200 laipsnių Celsijaus arba 392 Farenheito. Tarp 200 ir 10.000 laipsnių skirtumas taip didelis, jog aišku, kad nei kokia gyvybės sėkla negalėjo iškentėti pirmykščio žemės karštumo.

Tuo budu gyvybė ant žemės nėra amžina.

Iš negyvō gyvybē nepasidaro.

Viduramžio mokslininkai pripažindavo, kad didieji gyvunai tegali gimti tiktai iš tėvų, bet manė, jog kai kurie vabalai atsiranda savaime iš puvėsių. Tą savo tvirtinimą viduramžio gamtininkai patvirtindavo tam tikru prityrimu. Jie gražiai nuvalydavo vietą, ant jos pastatydavo vabalams neprieinamą stalą, ant kurio padėdavo mėsos gabalą ir palikdavo jį gulėti ant saulės. Netrukus mėsoje atsirasdavo vabalų, kurių niekur apylinkėje nebudavo.

Bet žmonės išrado padidinančius stiklus ir patyrė, jog visokių mažyčių gyvybės užmazgų pilna yra vandenyje ir ore. Tada viduramžio prirodymas neteko vertės. Gamtininkai, tiesa, ne patys rimtieji, šaipėsi iš viduramžio.

Tačiau už viduramžio pažiurą užstojo šitoks prityrimas. Imdavo vandens, kaitydavo jį ilgai ir smarkiai, taip, kad išnyktų visi gyvunų kiaušinėliai ar

sėklos, ir taip karštą vandenį supildavo į stiklinį indą, kurį užkimšdavo visai sandariai. Nei oras negalėdavo įeiti į tą indą. Jį pastatydavo į saulę, o po kelių dienų ant dugno inde pasirodydavo žali maurai. Tai reiškia gyvi daiktai. Bet 1861 metais Liudvikas Pasteur pastebėjo, kad maurų sėklų yra ore. Gali virinti vandenį, kiek nori, jei oro neišvirinsi, tai sėklų vis prikris į vandenį ir maurų atsiras.

Pasteur'as išrado kaip išvirinti orą ir prileisti jo ant išvirinto vandens į ištyrimų indą; ir maurų neatsirasdavo vandenyje.

Ilgainiui Pasteur'as vietoje vandens pildavo gerai išvirtą sriubą (bulijoną) ant jos virintą orą. Nei sriuboje neatsirasdavo gyvybės ženklų.

Nuo Pasteur'o laikų jau nebeliko įrodymų tvirtinti, buk gyvas daiktas gali atsirasti iš negyvo.

Taigi turime du gamtos dėsnius: 1. kad gyvi daiktai neatsiranda iš negyvų ir 2. kad didelis karštis užmuša visokią gyvybės sėklą.

Prie tų dviejų dėsnių turime dar faktą, kad pradžioje žemė buvo karšta iki kelių tukstančių laipsnių.

Suimant tuos tris dalykus į kruvą, pasidaro labai opus klausimas

Iš kur gyvybē ant žemės?

Ne meteoru atnešta. Garsusis vokiečių mokslininkas, kurs nemažai pasidarbavo ir Amerikoje, Humboldt'as spėjo, kad gyvybės sėklas turėjo atnešti ant žemės iš kitur, nuo kokios nors planetos atskilęs meteoras, arba,

kaip žmonės sako, iš dangaus nukritęs akmuo.

Humboldt'o pažiūra moksle nepri-
gijo, nes turėjo per daug silpnybių. Me-
teoras negalėjo atplyšti nuo sveikos
planetos, kaip negali akmuo purptelti
į orą. Jeigu jis buvo tik atsaiza numi-
rusios ir suskilusios planetos, tai jis
neturėjo iš kur gauti gyvybės sėklų.
Nors jis jų būtų gavęs, tai benešant
iki čionai per visiško šalčio erdves, jis
būtų sėklas mirtinai sušaldęs.

Belėkdami gi per žemės orą, me-
teorai smarkiai įkaista. Ta kaitra su-
degintų gyvybės sėklas, jei kokios ir
būtų prieš meteorų.

Reikėtų visos eilės stebuklų, kad
kokia nors gyvybės sėkla galėtų at-
lėkti su meteoru ant žemės.

**Nei saulės spinduliai gyvybės ne-
atnešė.** 1910 metais švedų mokslinin-
kas Swante-Arhenius taip pataisė Hu-
mboldt'o spėjimą, jog išėjo visai nau-
jas daiktas.

Arhenius pripažįsta, kad gyvybės
sėkla negalėjo atlėkti ant žemės nei nuo
vienos planetos iš tų, kurios sukasi a-
pie mūsų saulę. Galima tik spėti, sako,
kad sėkla atlėkė nuo tokios planetos,
kuri sukasi apie kitą kokią nors saulę.
Juk žinia, kad yra milijonai žvaigždžių
taip didelių kaip mūsų saulutė. Apie
mūsų saulę sukasi keli šimtai planetų, taip
pat ir apie kitas.

Anot Arheniaus mažytis grybelio
diegelis turintis pločio ir ilgio ne dau-
giau kaip 15 tukstantinių milimetro da-
lių, galėjo iškilti iki pačiam viršui oro
apie jo planetą. Ten tą grybelio die-

gą pagriebę saulės spinduliai ir nešę
kelis tukstančius metų per dangaus er-
dves artyn prie žemės. Pasiekęs že-
mės orą grybelis ėmęs grimsti jame ir
pasiekęs žemę. Jis pataikęs kaip tik
į geriausią laiką, nes žemė jau buvo
ganėtinai atausus, kad grybelis galėtų
atsilti ir išdygti. Iš jo išdygę visi kiti
grybai ir išsivystė visa augalų grožybė,
paskui augalus, iš jų pačių atsiradę
gyvuliai.

Arheniaus spėjime yra daug silp-
nybių, iš kurių mes paminėsime tik dvi.
Pirma silpnybė yra ta, kad saulės spin-
duliai nevienaip naudingi gyviems dai-
ktams atsimušdami į žemę ir neatsi-
mušdami. Kol saulės šviesa į nieką ne-
atsimuša, tai joje yra labai daug už-
veliotinių spindulių, o tie spinduliai ken-
kia gyviems daiktams.

Arhenius į tai atsako, kad tai da-
rosi, tik ten, kur yra drėgnumo, kaip
ana ant žemės, o ne ten, kur visai sau-
sa. Daugiausia gi erdvėse sausuma
esanti kuopilniausia, ten nei lašelio va-
ndens nėra nei didžiausiuose plotuose.

Norėdamas sužinoti Arheniaus tvi-
rtinimo vertę, francuzų mokslininkas Le
Bachelet 1912 metais sudarė indą mo-
ksliškai sausą, sudarė šaltį beveik sie-
kiantį iki to šalčio, kokis yra tarp pla-
netinėje erdvėje, ir įdėjo į tą indą ga-
jausių grybelių sveikus diegus. Indo
langutis buvo taip įtaisytas, kad per jį
įeity užvioletiniai spinduliai, bet neįei-
tų drėgnumas.

Tas ištyrimas parodė, kad nei vie-
nas grybelis neiškentė šešių dienų.
Taigi tapo aišku, kad nei koki grybeliai

nebutų iškentę kelionės per užvioletinius spindulius.

Antra Arheniaus spėjimo silpnybė yra ta, kad švedų mokslininko pažiūra nors būtų teisinga, dar paliktų klausimą, iš kur atsirado gyvybė ant tos planetos, nuo kurios atlėkė ant žemės. Juk ne viena mūsų žemė, o visos planetos kitados buvo neapsakomai karštos. Žvaigždės dar ir dabar tebeliepsnoja ugnimi.

Pirmoji gyvybė ant žemės sutverta.

Negalint gyvybei atlėkti iš kitur, ir esant gamtos teisei, kad gyvybė negali atsirasti iš negyvos medžiagos, telieka tik vienas galimas atsakymas klausimui apie gyvybės pradžią ant žemės. Butent pirmąją gyvybę ant žemės leido kokia gyva Esysbė, nesanti ant žemės, bet žinanti, kas darosi ant jos, ir turinti tiek galybės, kiek jos reikia gyvybei sutverti — kitaip sakant — Dievas.

Marijonų Kolegijos Remėjai.

REMĖJŲ ŽENKLAI.

Kai kurie Bernaičių Kolegijos Remėjai reiškia pageidavimą, kad įsirašiusiems nuolatiniams remėjais būtų teikiamas koks jų prigulėjimo prie remėjų ženklas. Tuo reikalu Centras jau rupinasi. Galutinai dar nėra nustatyta, kokios formos turės būti remėjų ženklas. Greičiausiai teks pagaminti tam tikrus bilietus, kurie liudys apie kiekvieno remėjo įstojimą ir kur bus žymima metinės duoklės.

Kai tokie bilietai ar kitokie ženklai bus pagaminti, jie bus tuojaus remėjams išsiuntinėti.

PRIE CENTRO.

Prie Centro prisirašė *Jonas Jokubauskas* iš Port Washington, Wisc., įmokėjęs metinę duoklę \$3.

UZSIMOKEJO SKYRIUOSE.

Lawrence, Mass. — 7 skyrius. Užsilikusį mokesnį įmokėjo šie 7 skyriaus nariai: *Julijonas Aleksonis* — \$2; *E. Jodkienė* — \$2.50. Paskutiniuosius pavardė buvo klaidingai "Laive"

pažymėta. Buvo parašyta — *E. Juokienė*, reikia *E. Jodkienė*.

AMŽINIEJI KOLEGIJOS REMĖJAI.

(Tėsinys — žiur. "Laivo" No. 31).

BROCKTON, MASS.

13. Balys Dambrauskas L. B.	\$50
14. Marijona Čiužienė L. B.	\$50
15. Mykolas Abračinskis	\$50

NASHUA, N. H.

16. Magdalena Križenčienė L. B.	\$50
17. Ona Bugailiūtė L. B.	\$50
18. Elena Valivonienė L. B.	\$50

WORCESTER, MASS.

19. Brašiškis (8 metų)	\$50

NORWOOD, MASS.

20. Jonas Aidubonis L. B.	\$50

BALTIMORE, MD.

21. Mykolas Lankevičius L. B.	\$50

Nauji Šventieji.

Katalikų Bažnyčia niekuomet netruksta šventųjų, tų tikrų Kristaus duoto šventumo pavyzdžio pasekėjų. Katalikų Bažnyčia ne be reikalo vadinama šventa, nes ji yra aukščiausia doros ir šventumo mokykla.

Romoje yra tam tikra įstaiga, kuri nuolat nagrinėja žymiųjų Bažnyčios vaikelių gyvenimą ir jų nuveiktus darbus. Tie nagrinėjimai vadinasi beatifikacijos bei kanonizavimo bylos. Joms laimingai pasibaigus, šventasis Tėvas iškilmingai skelbia pasauliui naujų šventųjų vardus.

Šiais Jubilejaus metais tie šventųjų skelbimai yra juo gausūs. Nuo balandžio lig liepos mėnesio Bažnyčia yra iškėlusianti ant altoriaus viso 55 šventuosius, paskelbdama palaimintais — 49 asmenis, šventais — 6 asmenis.

Štai jų vardai:

19 balandžio dieną — paskelbtas palaimintu **Antanas-Marija Gianelli**, Bobbio (Lombardijoje — Italijoje) vyskupas miręs 1846 metais.

26 balandžio — palaimint. **Vincentas-Marija Stambri**, pasionistų ordeno, Maceratos ir Tolentino (Italijoje) vyskupas, miręs 1824 metais.

3 gegužės — palaimintasai **Juozapas Cafasso**, Turino diecezijos kunigas, miręs 1860 metais.

10 gegužės — 32 palaimintu vienuoliu, priklausiusiu penkioms įvairioms vie nuolijoms; jie yra mirę kankinių mirtimi 1794 m. Orange (Prancuzijoje) revoliucijos metu.

17 gegužės — paskelbta šventąja **Terzija nuo Vaikelio Jėzaus**, karmelietė iš Lisieux (Prancuzijoje), mirusi 1896 metais.

26 gegužės — šventasis **Petras Canizijus**, jėzuitas, vadinamas Vokietijos apaštalas, miręs 1597 metais. Petrą Canizijų Šv. Tėvas ne tik šventuoju paskelbė, bet kartu pripažino jam ir garbingą Bažnyčios daktaro titulą.

24 gegužės — šventoji **Magdalena-Sofija Barat**. Švenčiausios Širdies seserų įsteigėja, mirusi 1865 m., ir šventoji **Marija — Magdalena Postel**, krikščioniškųjų gailestingumo mokyklų seserų ordeno įkūrėja, mirusi 1846 metais.

31 gegužės — šventasai **Jonas Eudes**, vadinamų eudistų įsteigėjas, miręs 1860 m., ir šventasai **Jonas Vienney**, klebonas iš Ars (Prancijoje), miręs 1859 m.

7 birželio — palaimintoji **Marija-Michalina nuo Švenč. Sakramento**, vadinamų sakramentiečių Valencijoje (Ispanijoje) įsteigėja, mirusi 1879 metais.

14 birželio — palaimintoji **Bernadetta Soubirous**, Lourdes'o stebuklų regėtoja, mirusi 1879 metais.

21 birželio — palaimintieji **Jonas de Brebeuf, Gabrielius Lalemaut, Antanas Dannel, Karolius Garnier, Noël Chabannes, Izaokas Jogues, Renatas Goupil, Jonas de la Lande**, prancuzai jėzuitai, Kanados misionariai, Iraką nukankinti 1642 ir 1649 metais.

5 liepos — palaimintieji **Laurynas-Juozapas Imbert, Jokubas-Honoratas**

Castan ir Petras — Filibertas Maubant, Paryžiaus užsienių misijų nariai, Korejos apaštalai, nukankinti 1889 metais.

12 liepos — **palaimintasai Petras-- Julijonas Eymard**, Švenč. Sakramento tėvų ordeno įsteigėjas, miręs 1768 m.

Matome, kad naujų šventųjų dauguma yra devynioliktojo šimtmečio žmonės ir kad jų dauguma — prancuzai. Tai yra reikšminga. Devynioliktas šimtmetis — tai didelių išradimų amžius; bet kartu ir didelio tikybinio atšalimo amžius. Yra tai laikas, kada išdidęs žmogus, grumodamas Dievui, begėdiškai taria: netarnauiu! Tada paskelbta Dievybei atvira kova. Tos kovos laukas bu-

vo visas pasaulis, o ypač Prancuzija. Su tikėjimo puolimu kartu ėjo ir nepaprastas doros puolimas.

Ir štai tame subedievėjusiame ir ištvirkusiame pasaulyje šalia didelių nusidėjėlių buta nemaža teisingųjų, kurių maldos ir nupelnai šaukė į Dangų pasigailėti nusidėjėlių.

Čia mes turime išrišimą paslapties, delko Dievas nenubaudė ištvirkusį anais laikais pasaulį, kaip kitados nubaudė Sodomą ir Gomorą.

Tai tų tikėjimo ir doros milžinų, kurių vardai šiomet tapo Bažnyčios paskelbti, nuopelnai sulaikė teisingojo Dievo rykštę.

Katalikų Pasaulys

LIETUVA. *Katalikų jaunimas juda.* Šiomet birželio mėn. pabaigoje ir liepos pradžioje įvyko "Pavasario" katalikiškojo jaunimo kongresai: Mariampolėje ir Panevėžyje. Mariampolėje dalyvavo 17 šio rajono kuopų su 1500 nariais, Panevėžy gi susivažiavo aukštaičių pavasarininkų kuopos — arti 6000 asmenų. Kongresai pasižymėjo rintomis paskaitomis, gražiomis eisenomis ir mikliu sportu. Katalikiškojo Lietuvos kaimo jaunimo kongresai darė gilaus įspūdžio dalyviams. Visi matė, kad mūsų jaunimas smarkiai žengia pirmyn vedinas obalsiais "Dievui ir Tėvynei!"

LONDONAS, West Grinstead, Sussex,

bažnyčios klebonijoje, taisant vieno kambario senovės grindis, po grindimis atrastas kielikas, dailus, sidabrinis.

Tėvas Hughes, kurs W. Grinsteade klebonauja, tvirtina, kad atrastas kielikas turi paciti iš 17-ojo amžiaus, ty. iš tų juodųjų laikų Anglijoje, kuomet katalikų kunigai buvo žiauriai persekiojami, kuomet jie už Mišių laikymą net mirtimi buvo baudžiami.

Jei tas kielikas prakalbėtų, sako Tėvas Hughes, jis mums pasakytų, kad vieną dieną, pirmą kokių 300 metų, tolus kunigas, naujai įšventintas, celebravo Mišias klebonijoje. Staiga patyrė, kad atvyko kunigų medžiotojai su parėdymų jį

areštuoti. Kuomet užpuolikai laužėsi vidun, kunigas kuogreičiaus pašalino visus daiktus nuo laikinojo aukuro ir paslėpė tam tikroį pagamintoį grindyse skylėj. Kunigui rupėjo pirmiaus visus šventuosius daiktus paslėpti nuo legalizuotų užpuolikų ir tik paskui pačiam gelbėtis. Nežinia, ar kunigas išsigelbėjo. Bet kad šventuosius daiktus paslėpti pavyko, tai įrodo atrastas kielikas.

Tais laikais anglai katalikiški kunigai Francijoje ar kur kitur buvo išventinami į kunigus ir paslapčia gryždavo Anglijon, kur jų laukė katalikai, kuriems buvo uždrausta praktikuoti savo tikėjimą. Tečiaus buvo drąsuolių kunigų. Daugelis jų miškuose ir kitose slaptose vietose laikydavo Mišias ir tikinčiuosius aprupindavo dvasiniais reikalais.

ČEKISLOVAKIJA. Katalikiškas Čekoslovakijos jaunimas, ypač aukštesniųjų mokyklų auklėtiniai drąsiai reiškia savo tikybinius įsitikinimus, nežiurint socialistinės valdžios varžymų. Prieš mėnesį laiko Prahos priemiestyje Zizkov, katalikų jaunuolių gimnazistų draugija padarė savo iškilmingą per miesto gatvės eisną su naujai pašventinta bažnyčioje draugijos vėliava. Kuomet jaunimas ima drąsiai reikšti savo tikybinius nusstatymus, netenka daug abejoti, kad tautos ateitis bus skaisti ir dora.

ŠKOTIJA. Apie 600 maldininkų iš Škotijos nukeliavo Romon. Jų tarpe buvo daug mokytojų. 25 liepos dieną jie buvo priimti Šv. Tėvo audiencijoje. Į maldininkus mokytojus Šv. Tėvas teikėsi prakalbėti, pareikšdamas, kad Jis labai bran-

gina mokytojų luomą, nes ir patsai jaunystėje keletą metų mokytojaves ir tuos laikus su didžiausiu malonumu atsimeņa.

BULGARIJA. Senai jau iš Bulgarijos nebuvo maldininkų Romoje, nes Bulgarija yra stačiatikių daugumoje šalis. Šiais Jubiliejaus metais iš Bulgarijos nuvyko Romon didelis bulgarų skaičius. Tie maldininkai taipgi atvežė Bulgarijos karaliaus sveikinimus Šv. Tėvui. Šventasis Tėvas dėkodamas už sveikinimus, reiškė noro ir vilties, kad stačiatikių tautinės cerkvės vėl susijungs su Katalikų Bažnyčia.

KINIJA. Kinijoje dabar yra sumišimas. Sukurstytieji kiniečiai norėtų atskratyti Europos valstybių globos. Sumišimuose tikėjimui vystytis nėra palanki dirva. Nežiurint to, išspresta įkurti Honnan provincijoje katalikišką kunigų seminariją. Laukiama dabar tik patogaus laiko, kad minėtą nutarimą įvykinus.

ROMA. Lairaštis "Tribuna" praneša iš Romos, kad ateinančiais 1926 metais įvyks Romoje Katalikų Bažnyčios visuotinoji Santaryba, kuri buvo nutraukta del politinių įvykių 1870 metais. Laikraštis sako, kad Šventasis Tėvas šiais metais asmeniniai tuo reikalu su daugeliu vyskupų tarėsis.

AMERIKA, Lietuvų katalikų Federacijos metinis Seimas įvyks šiemet Philadelphijoje 11, 12 ir 13 rugpiučio d.

Praneša, kad apgriautoji Santa Barbara mieste senovės Misija busianti atstatyta. Abudu bažnyčios bokštai laike paskutiniojo žemės drebėjimo visiškai nugriuvo sugniuždydami bažnyčios skliautus.

Minėtoji bažnyčia yra pastatyta 1786 m. tėvų Pranciškonų iš nedegtų plytų ir akmenų.

KORSIKA. Mieste Ajaccio, Korsikoje, buvo savivaldybės rinkimai, kurių rezultatai nepaliko laisvamaniams. Tad jie pa darė demonstraciją. Prie demonstracijos prisidėjo komunistai ir socialistai.

Demonstrantai nešini raudona vėliava

ir giedodami "internacionalą" nuėjo prie vyskupo Simeone rumų. Laisvamaniai sustoję skersai gatvės paleido keletą šuvių iš revolverių į vyskupo namus. Šeši langų stiklai subirėjo ir viduje rasta dešimts kulipkų. Laimei viduj niekas nesužeistas.

Tai, mat, kaip laisvamaniai demonstruoja!

Jauno Žydo Atsivertimas.

(Krokvos Universiteto studento pasakojimas.)

Buvo 1918 metai. Sunkūs karo laikai privertė mane ieškoti uždarbio, kuris bent dalimi padengtų išlaidas pragyvenmui ir mokslui.

Nebeatsimenu kas, bet vienas mano prietelių prirodė man žyduką, kuris buvo reikalingas pagalbos ruošant jį į gimnaziją. Neturėdamas kito užsiėmimo, sutikau mokyti šį žydėlį, turintį kokią 13 metų amžiaus. Reikėjo jis prirengti į trečią gimnazijos klasę.

Prie žydų simpatijos neturėjau, bet sykį apsiėmęs mokyti, norėjau sąžiningai savo darbą atlikti.

Mano naujas mokinys kartais atėdavo pas mane atlikti pamokų, kartais pats nueidavau į jo namus. Kiek galėdamas, stengiausi įkalti į jauno žydelio galvą reikalingų žinių.

Vieną kartą atėjęs pas jį, pamatčiau jo rankose kažin kokią žydų kalba knygą. Paėmiau ją į rankas ir permečiau akimis. Buvo tai žydų kalba Bibliją su Talmudo paaiškinimais vokiečių

kalba. Paskaitęs kelias eilutes supratau, kad tie paaiškinimai taikomi prieš krikščionis. "Tai visa klaidingai aiškinama!" — tariau sau.

Tuos žodžius išgirdo mano žydelis ir pradėjo teirautis: kodėl klaidinga? Ar žydų tikyba nesanti gera? kas tai esanti krikščionybė?

Ypatingai domėjosi mano mokinys Kristaus asmenimi. Nustebo, kai aš jam paaiškinau, kad Jėzus Kristus yra pasaulio Išganytojas, žydų laukiamasis Mesijas, kad Jį žydai nužudė, prikaldami prie kryžiaus.

Klausimams nebuvo galo. Net užpykau ir aštriai pasakiau žydeliui: "Kodėl tu čia taip žingeidauji. Vis tiek nebusi krikščioniu. Geriau mokykis, nes jei kvotimų neišlaikysi, tai tavo motina pyks ant manęs."

Žydukas nutilo. Bet visgi išsiderėjo paskui vieną dalyką. Butinai prašė manęs, kad jį nuvesčiau į kokią nors katalikų bažnyčią.

“Gerai” — pasakiau jam — “nuvesiu tave į Vavelio katedrą. Turi ne visai žydišką išvaizdą, tai gal neatkreipsi domės žmonių.”

Žydukas ne kartą prisiminė mano pažadėjimą. Pagaliaus suradau atatinamą progą jo žingeidumui patenkinti.

Liečiau jam ateiti pas mane sekmadienį po šv. Stanislovo švenčių.

Ir taip ėjome kartu į Vavelio kalną, šnekučiuodami apie šį bei tą.

Įlėję į bažnyčią, išgirdome lyg nardusų varpelio skambėjimą. Maniau, kad kas praeidamas užkliudė varpelį, kuris vartojamas prie šv. Mišių. Bet su mano žydeliu kažin kas nepaprasto pradėjo darytis.

Jisai nusilenkė, truputį pabalęs, ir nuostabiai nušvytusiomis akimis veizėjo į katedros gilumą. Nusigandau. Skubiai paėmiau jį už rankos ir paklausiau: “Kas tau yra?”

Žydelis nieko neatsakė, tik priklaupęs vis žiuri į bažnyčios gilumą. Veidas nušvytęs, lupos kažin ką šnabžda. Pasilenkiau, kad išgirsčiau, ką jis kalba, bet negalėjau suprasti jo tariamų žodžių.

Buvau be galo susirupinęs, ypač kai žmonės aplink pastebėjo mūsų elgesį ir pradėjo daryti įvairių pastabų. Vienas net išsitarė, kad čia esąs žydukas.

Tai truko kokią porą minučių. Tuo tarpu pro šalį ėjo kunigas nešinas šv. Sakramentą pas ligonį.

Žydukas atsiklaupė ir žiurėjo į kunigą.

Kai kunigas praėjo, mano žydelis

nieko nesakydamas, atsistojo ir tiesiai ėjo į koplyčią, kur buvo laikomas šv. Sakramentas. Aš einu paskui.

Koplyčioje žydukas atsiklaupė ir kokią 15 minučių klupojo. Jo akys buvo nukreiptos į tabernakulum. Visą laiką lyg paralyžiaus ištiktas nekrutėjo. Jo veidas atrodė šviesus ir be galo malonus ir gražus.

Veizėjau į jauno žyduko veidą su nuostaba... Buvau tikras, kad Dievas pats veikia į jo sielą savo kokia nepaprasta malone...

Galop žydelis atsistojo ir atsikęs ėjo iš bažnyčios. Einu paskui jį.

Tuomi ir užsibaigė mūsų atsilankymas katedroje.

Palydėjau jį į namus ir kelyje mėginau sužinoti, kas su juo buvo atsitikę katedroje. Bet žydukas neatsakė man tiesiog į klausimą. Gal jis pats nemokėjo gerai suprasti pergyventą sąjudį bažnyčioje. Jis tik nuolat kalbėjo apie Jėzų Kristų, kad jisai esąs labai gražus ir geras... Iš kiekvieno žydėlio žodžio triško kokia tai karšta meilė ir nepaprasta pagarba.

Šis nuotikis padarė ir man gilaus įspūdžio. Ir turiu prisipažinti, kad žydėlio elgesys paveikė labai į mano tikėjimą, kuris tuo metu, man gyvenant tarp atšalusių draugų, buvo bepradėjęs mažėti.

Tačiau nežinojau pats, kas manyti apie nuotikį katedroje. Ar mano mokinys buvo gavęs kokį apreiškimą, ar tai buvęs koks tik nervų sujudimas, o gal koks dvasios pagavimas, apie ką

tekdamo kartais girdėti per pamokslus ir skaityti šventųjų gyvenimuose.

Po šito stebėtinio įvykio mokinau toliau savo žyduką. Musų santykiuose nebuvo matyti jokios atmainos. Tik-tai laiks nuo laiko mano mokinys teiravosi apie katalikų tikėjimą ir užduodavo man klausimų, kurie mano didelei nuostabai atrodė lyg paimti tiesiog iš mūsų katekizmo.

Vieną kartą atvirai man pareiškė, norįs tapti krikščioniu, ir prašė manęs, kad jį pakrikštyčiau.

Aš tik pasijuokiau iš jo, sakydamas: "Geriau mokykis, nes kvotimai jau nebtoli, o galvoje dar maža ką tebeturi."

Tuomet žydukas su dideliausiu įsitikinimu tarė, kad kvotimų jam neteksią laikyti, nes rugsėjo 8 dieną jisai mirsiąs, gi prieš tai turėsiąs būti pakrikštytas.

Tai mane dar labiau įpykino. Paskiau jam, kad apie krikštą nėra ko svajoti, nes jo motina to nedaleisianti. Gi dėl mirties, nėra baimės, ilgiau gyvensiąs, negu aš.

Tuo tarpu visos mano pastangos, kad mano žydukas stropiaus mokytųsi, nuėjo niekais. Mokinys nesidomavo nei lotynų kalba nei kitais dalykais. Kuomet atėjo vasaros kvotimai, turėjau pasakyti motinai, kad jos sunus nėra tinkamai prirengtas, kad reikėsią kvotimai atidėti po vasaros atostogų. Drauge pareiškiau, kad toliau jo nebemokysiu.

Tuo budu atsikračiau šito keįsto žyduko.

Netrukus visai pamiršau ir stebėtiną nuotikį katedroje ir pats žydukas išėjo man iš atminties.

Tik štai rugsėjo 7 dieną netikėtai ateina pas mane žyduko motina. Maniau, kad ji vėl norės prašyti manęs duoti pamokų savo sunui. Ir dar jai neprasižojus, pradėjau jai aiškintis, kad joku budu negalėsiu mokyti jos sunų.

Bet sena žydė pareiškė, kad ji visai nemananti kviesti manęs į mokytojus. Ji atėjusi pranešti, kad jos sunelis susirgęs ir labai prašas, kad aš jį aplankyčiau.

Tuojaus sau prisiminiau, ką mano buvęs mokinys keli mėnesiai atgal sakė, kad rugsėjo 8 dieną mirsiąs. Tad bent dėl žingeidumo pasirįžau ligonį aplankyti.

Įlęjęs į kambarį, radau mano žyduką gulintį lovoje, bet jis neatrodė, kad būtų sunkiai sergąs. Juo labiau netikėtina buvo, kad jisai umai mirsiąs. Gydytojai motinai užtikrino, kad jokio pavojaus nėra.

Išėjus motinai iš kambario, mudu likova vieni.

Tuomet mano žydukas su dideliausiu įsitikinimu, kad jisai rytoj mirsiąs, pradėjo maldauti, kad jį apkrikštyčiau. Žadėjo visas paslaptis išaiškinti, jei jį apkrikštysiu.

Nežinojau pats, kas daryti. Svyruodamas stovėjau prieš jaunąjį žyduką maldaujančiai žiurintį į mane. Pastebėjęs, kad aš abejoju, dar karščiau ėmė prašyti.

Galop nusistačiau išpildyti jo pra-

šymą. Vieno tik reikalavau, kad nieko nesakytų motinai.

Ligonis šoko iš lovos, padavė man ąsuotį su vandeniu ir dar kartą prašė jį pakrikštyti.

Drebančiomis rankomis pradėjau pilti ant žyduko galvos vandenį, tardamas šventus žodžius: "Aš tave krikštiju vardan Dievo, Tėvo, Sunaus ir Šventosios Dvasios."

Po krikštui vaikas buvo taip linksmas, kad tiesiog nustebau. Džiaugsmas spindėjo jo veide ir akyse. Atrodė lyg koks angeliukas danguje.

Tuojaus pradėjo man pasakoti, kad mudviem esant Vavelio katedroje jam buvo apsiरेiškęs V. Jėzus taip gražus, kad jo širdis buvo tiesiog sužavėta. V. Jėzus jam pasakęs, kad jis miršias 8 rugsėjo, bet pirma privalęs apsikrikštyti.

Išklausiau jo pasakojimų didžiai stebėdamasis. Jokiu budu negalėjau tikėti, kad šis linksmas, smagus ir svei-

kai atrodęs vaikas rytoj miršias. Prizadėjau jam rytoj dar jį aplankyti.

Ir tikrai kitą dieną penktą valandą po pietų nuvykau pas mano apkrikštytą žyduką. Radau jo motiną gaudžiai verkiančią. Prieš valandą buvęs daktaras pasakė, kad stačiai negalės suprasti, kas čia per liga: rodos vaikas sveikas, bet pulsas esąs taip silpnas, kad gal ir mirtis ateiti.

Mano Emilius toks buvo žyduko

Mano Emilius (toks buvo žyduko vardas) ramiai gulėjo su šypsena ant veido. Nudžiugo pamatęs mane ir lyg triumfuodamas, tarė: "Matai, Tamsta, aš tikrai mirštu."

"Jei numirsi" — atsakiau jam — "Viešpats Jėzus priims tave į dangaus laimę."

Tai tik man tarus, išsitiesė vaiko kunelis ir pamatėme jį negyvą esant. Kaip žvakutė užgeso šio jauno krikščionies gyvybė laikinoji, kad gyventų amžinai danguje.

R. M. J.

Klausimai ir Atsakymai

Prisirengimas prie išpažinties.

KLAUSIMAS. Dažnai tenka girdėti ir skaityti, kad rengiantis prie šv. išpažinties reikia tam pašvęsti tinkamą laiką. Bet negirdėjau, kiek butent laiko užtenka, idant gerai prisirengus prie išpažinties. Prašau man paaiškinti šį dalyką per "Laivą."

P. Banduris.

ATSAKYMAS. Išpažintis yra teis-

mas, kuriame apkaltintojas, liudininkas ir kaltinamasis yra pats nusidėjėlis norįs gauti nuo savo nuodėmių išrišimą, teisėjas gi yra kunigas, Bažnyčios įgaliotas nuodėmes atleisti ar užlaikyti dėstis kaip nusidėjėlis yra prisirengęs.

Prisirengimas gerai atlikti išpažintų yra tame, kad nusidėjėlis prisimintų visas papildytas mirštamąsias nuodėmes,

kad jas apgailėtų iš tikros širdies ir pasiketintų pataisyti savo gyvenimą.

Tokiam darbui atlikti reikia be abejo ir tinkamo laiko. Bet kiek butent reikia laiko, negalima stačiai nurodyti. Tai priiguli nuo to, kaip kas gyvena ir kaip tankiai eina išpažinties.

Jei kas dorai ir dievobaimingai gyvena, jei kas dažnai eina išpažinties ir prie šv. Komunijos — tam nedaug laiko užims prisirengti prie geros išpažinties. Paprastai tiems, kurie eina kas savaitė ar kas mėnuo išpažinties ir kurie rupinasi gyventi sulig Dievo ir Bažnyčios įstatymais, užtenka kokios 10—15 minučių. Per tą laiką galima lengvai atlikti sąžinės sąskaitą, sužadinti gailėsčio ir pasiketinimo daugiau nebensidėti aktą.

Bet tie, kurie rečiau eina išpažinties, duokim sau, du ar vieną sykį į metus, arba nelabai tebrangiņa Dievo ir Bažnyčios įstatymus, tie, sakau, reikalingi ilgesnio laiko tinkamai prisirengti prie geros išpažinties. Tokiems ir sąžinės sąskaita užims daugiau laiko, ir tikro gailėsčio ir pasiketinimo pasitaisyti aktai reikalauja didesnio apsisvarstymo.

Paskutinis Patepimas

KLAUSIMAS. Ar galima teikti Paskutinį šv. Aliejais Patepimą asmeniui mirštančiam ne iš ligos, o dėl nelaimingo atsitikimo, pavyzdžiui — sunkaus susižeidimo?
P. Banduris.

ATSAKYMAS. Paskutinio Patepimo sakramentas teikiamas sunkiai sergan tiems asmenims, kuriems dėl ligos grėsia mirties pavojus.

Sunkiai susižeidęs dėl kokios nelaimės yra skaitomas ligonis, kuriam ne tik galima, bet ir reikia suteikti Paskutinį Patepimą, jei jisai yra mirties pavojuje.

Taciau negalima teikti Paskutinio Patepimo asmenims, kuriems graso mirties pavojus, bet kurie nėra ligoniai. Pavyzdžiui kareivis, sveikas kaip ažuolas, einas į karą, į mušį arba lakunas įsirengęs į pavojingą kelionę oru — kad ir yra mirties pavojuje, bet jiems nevalia teikti Paskutinio Patepimo prieš mušį arba prie kelionę oru. Bet įvykus su jais nelaimei — tuomet galima ir reikia šv. Patepimo Sakramentas suteikti.

Lietuvos Žinios

Rašytojų ir žurnalistų klubas. Kaune, Laisvės alėjoj šio mėn. 7 d. iškilmingai atidaryta pirmas Lietuvoje Lietuvos rašytojų ir žurnalistų sąjungos klubas. Atidarymo iškilmėse dalyvavo visuomenės, valdžios, užsienio valstybių atstovai, Lietuvos ir užsienio žurnalistai, viso

200 žmonių. Klubas puikiai ir ištaigingai įruoštas. Prie klubo nemažam kambary bus skaitykla, susirinkimams salė, svečiams kambariai.

Pašalpa nukentėjusiems nuo ledų. Šią vasarą vietomis ledai iškirto javus ir ukiminkams padarė daug nuostolių. Žemės ukio ministe-

rija, surinkusi žinias apie nuostolių didumą, duos ukininkams pašalpos.

Nauji policininkai. Rokiškio žemesnioji policijos mokykla birželio mėnesy išleido ketvirtą iš eilės policininkų laidą. Išleistuvėse dalyvavo p. vidaus reikalų ministeris ir kiti svečiai iš Kauno. Ši mokykla įsteigta 1923 m. Mokykloje yra du paralėlus kursai: vienas žemesnysis, kitas aukštesnysis. Kas pusę metų išleidžiama po vieną laidą.

Alpigo silkės. Užsieny silkėms kainos krito žemiau pusės. Vietoje 157 litų silkų bosui, urno kaina mokama tik 60 litų. Smulkioje prekyboje vis tebemokama aukštas kainas visų rušių silkėms. Prieš metus rudytos silkės kaina buvo neaukštesnė 16-18 centų, dabar, nežiurint silkų atpigimo, tokiai silkei mokama 30 centų. Kasmet Lietuva suvartoja apie 50-60 tukstančių silkų bosų, daugiausia šotlandiškų.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apg.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

NOREDAMI Pirkti, Parduoti Ar Mainyti
Visados Kreipkitės Pas Mus. Tas Jums Bus
Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str., Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 0611 ir 0774

Pažarom Pirkimo ir Pardavimo Raštus.

Paschningai siunčiam pinigūs ir
Parduodam Laivakortes.